

syn vil sikkert føre til, at man overalt vil gøre sit bedste for at opgive Kornbeholdningerne saa nøjagtigt som muligt. Men i Hovedsagen tror jeg, det ærede Medlem ser rigtigt, naar han siger, at det, vi faar at vide, er de Minimumbeholdninger, der vil være her i Landet.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), som talte paa Højres Vegne, skuffede mig for saa vidt lidt, som Højre i Folketinget har ydet mig betydelig stærkere Støtte til Forslagets Vedtagelse, da det jo væsentlig var kritiske Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med. Jeg skal her kun opholde mig ved en enkelt af dem, den om Kommissionernes Sammensætning. Jeg tror, at den overordentlige Kommission, som det ærede Medlem nævnede først, er sammensat saaledes, at de forskellige Indsigtsgrupper, som der her kunde blive Tale om, er repræsenterede ved fremragende og uafhængige Mænd; at endvidere alle de Indsigtsgrupper, som burde findes i denne Kommission, er repræsenterede, og at tillige ogsaa alle forskellige Arter af Samfundsanskuelser er repræsenterede jævnt og ligeligt i denne Kommission. Med Hensyn til de lokale Kommissioners Sammensætning sagde det ærede Medlem, at Ministeriets Valg ikke altid syntes ham at være foretaget med det for Øje, at skaffe den bedste Mand ind i Kommissionen. Jeg kan sige det ærede Medlem, at Regeringens Bestræbelser udelukkende er gaaet ud paa at sikre Kommissionerne den bedst mulige Sammensætning. Da jeg anmodede Amterne om at gøre Indstilling om det Medlem, som Indenrigsministeriet skulde udpege, anmodede jeg dem netop om at sørge for, at Indstillingen blev saaledes, at Kommissionen vilde faa en alsidig Sammensætning under Hensyn til de tidligere stedfunde Valg. Kommissionen bestaar jo — foruden af det af Ministeriet valgte Medlem — af Sognefogeden og et af Sogneraadet valgt Medlem, og Ministeriet har foretaget sit Valg, efter at disse to andre Medlemmer var kendte, under det Hensyn, at Sammensætningen blev saa alsidig som muligt. Flere af Amternes Indstillinger har jeg kunnet følge saa godt som fuldstændigt. For andres Vedkommende har jeg ikke kunnet gøre det i samme Grad, fordi de efter mit Skøn ikke overalt havde taget det samme Hensyn til Sammensætningens Alsidighed. Navnlig vilde mange Kommissioner, hvis jeg ikke havde foretaget Rettelser, ikke have indeholdt en Repræsentation for den mindre velstillede Del af Befolkningen, og efter min Opfattelse maatte det være min Opgave at sikre, at ogsaa

denne Del af Befolkningen var repræsenteret. Det har været min Bestræbelse at tilvejebringe alsidige Kommissioner, og jeg tror, at de som Helhed bedømmes gunstigt. Det er ikke længe siden end netop i Dag nede i Folketinget, at et æret Medlem just under Paaberaabelse af disse Kommissioners Sammensætning mente at kunne anbefale Lovforslaget, da det var til dem, Dispensationsmyndigheden blev givet.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) mente, at man ikke fodrede andet end den Smaasæd op, som ikke kunde bruges til Brødkorn, fordi det var uøkonomisk at gøre andet. At det er uøkonomisk at fodre andet Korn op ogsaa set fra vedkommende private Ejers Synspunkt, har det ærede Medlem sikkert ganske Ret i. Ikke desto mindre tror jeg ikke, at Forholdet er saa gunstigt, som det ærede Medlem siger. Derpaa tyder baade forskellige Tegn, der er kommet frem, og de Indberetninger, Amterne har sendt mig angaaende Forbudets Opretholdelse. Jeg skal ogsaa anføre, hvad jeg har anført nede i Folketinget, at en Mand, der beklæder en meget høj Tillidspost indenfor Landbruget, og som er kendt med dettes Omsætningsforhold, har sagt mig under en Forhandling, at det var beklageligt, men skønt det var saa uøkonomisk, fandt der dog ganske sikkert megen Opfodring af Rug Sted. Og hvorfor? Af gammel Vane og gammel Slendrian, fordi det er nemmere end at have den Ulejlighed at føre Rugen til Byen eller til Møllen og faa den erstattet med andet Korn, selv om de saa kunde tjene ved det. Altsaa, Skønnet i saa Henseende er forskelligt. Den overordentlige Kommission har ment efter den Opfattelse, den har faaet, at maatte tilraade Forbudets Skærpelse. Nu sagde det ærede Medlem til sidst, at han ønskede et Udvalg for at faa Klarhed over Dispensationerne. Jeg forstod, at det ærede Medlem først og fremmest lagde Vægt paa Dispensationernes Hurtighed. Der er der en lille Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig, idet jeg ikke just ønsker at lette Dispensationerne for meget. Jeg ønsker, at de maa gives, hvor det er nødvendigt, og jeg har ogsaa overfor de Henstillinger, der er gjorte i Folketinget, erklæret, at der er en ganske bestemt Art af Dispensationer, der bør kunne gives hurtigt og efter ensartede Synspunkter. Det er de Dispensationer, som gælder den Frærensning, som er vitterlig uanvendelig til Brødkorn. Disse Dispensationer skulde lægges i de lokale Kommissioners Haand, saaledes at disse kan give Dispensation. Jeg har altsaa